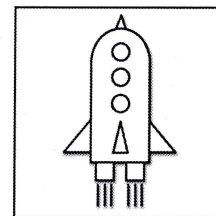

Příběh desátý:

VÝLET DO VESMÍRU

Cesta raketoplánem Moudrost

Psal se rok 2020. V té době se mohli už někteří lidé vypravit na výlet ke hvězdám. Na tuto cestu byl ale vybrán jen ten, kdo zvítězil v nějaké soutěži, buď ve znalostech o hvězdách, o pouštích, o zvířatech, o sopkách, o rostlinách, o světě pod vodou nebo o všem možném ze života kolem nás. Bylo to spravedlivé. Do vesmíru by se nahrnuli jen bohatí, ten by byl znečištěn a kdo ví, co by se mohlo stát ještě horšího!

A tak jednou nastoupil do raketoplánu dědeček s vnoučkem Vojtíškem. Vítězové brali s sebou obvykle děti, aby je vychovali k zájmu o vědění.

Vojtíšek se trochu bál, ale dědeček mu vysvětlil, že je povrch raketoplánu sestaven tak, aby nedošlo ke srážce s meteority.

Stewardka je přivítala, usadila, připoutala a ujistila, že se nebudou vznášet jako kosmonauti v raketách, protože v podlaze letounu je zabudována přitažlivost. Vojtíšek hořel nedočkavostí.

Raketoplán se náhle střemhlav vřítíl do nebeského prostoru. Byla to nádhera! V temných hlubinách vesmíru viděli roztodivné obrazce, vytvářené světelnými body, ve všech možných barvách. Byly to hvězdy, planety, souhvězdí ...

Dědeček vyhrál soutěž ve znalostech o hvězdách, a tak začal vnoučkovi vypravovat:

„To bude nejspíš Mars, nejbližší planeta Země, tam je Měsíc, který doprovází naši planetu, tamhle bude asi Jupiter, největší planeta. Víš, že Mars je Zemi nejmíc podobný? Barva jeho půdy je načervenalá jako třeba v Austrálii. Tam to je jasná Venuše, na Zemi ráno vychází jako jitřenka, večer jako večernice. Však ji znáš z pohádky. A víš, že Jupiter má kolem sebe přes šedesát měsíců a čtyři jsou hlavní?“ Vyjmenoval je a pak se odmlčel, ale chlapec si je při těch všech dojmech nezapamatoval.

Do ticha se ozval hlas stewardky :

„Vážení cestující, ještě jednou vás vítám na palubě raketoplánu Moudrost. Váš zájem o svět kolem nás si zaslouží úctu a odměnu. Tak jako z ponorky v moři mohou vystoupit námořníci do člunu na hladinu, tak